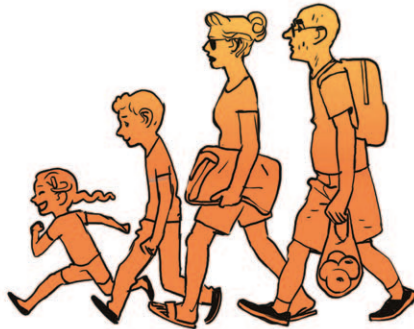

המקום שלנו

יש שם זווית מיוחדת שיוצרת הרהשה של ריחוף. כמו להיות על ענן.

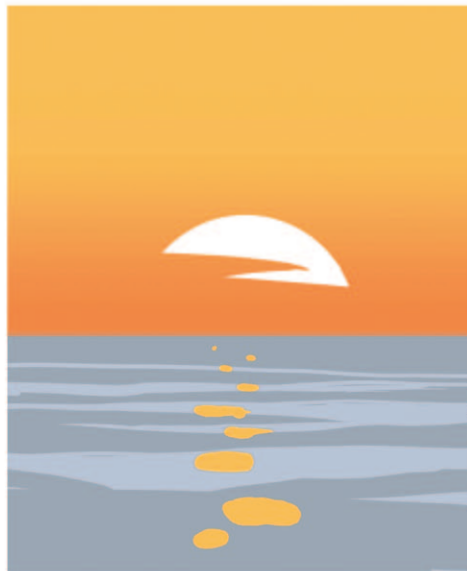
אני לא יכול להכות לכם איפה הוא בדיוק, זה מקום סודי.

יש מקום בתל אביב שהוא רק שלנו. שפוע דשא קטן מול הים.

הילדים משחקים יחד, אנחנו מאוהבים. מסביבנו כל מיני אנשים שהגיעו לכאן בטעות, ואפילו כמה כלבים. כולם מחייכים בשקט. הם יודעים את הסוד.

המופץ המרכזי הוא השקיעה. ראינו אותה כבר מיליון פעמים והיא עדיין מרהשת וחד פעמית. כשהשמש נעלמת יש הרהשה מצורבת של צבב ואושר.

אנחנו מהיטים אחר הצהריים, פורסים מחצלת, מקלפים תפוחים ומתכוננים.

אז אם יוצא לכם לראות פיסת דשא, קצת מצל הצננים, תדעו שזה המקום שלנו. אתם מוזמנים כמובן, אתם תהיו מאושרים שם, לפחות עד שהשמש תיצלם.

השמש שקעה וזה הזמן שלנו ללכת. אנחנו אוספים קליפות תפוחים ומקפלים את המחצלת. עוד מצט נהיה בחזרה בצולם הרגיל. מרחוק כבר שומעים את הכביש.

הלוואי שכל המקומות שהיינו בהם היו כמו המקום הזה. אבל רוב המקומות מכוצרים - כבישים, חניונים, מסדרונות צרים וחדרים מנוכרים. מקומות שרבים בהם וכוצסים.